

kan være paa Tide at spørge, om Ministeren ikke er til Sinds at undersøge det Forhold lidt nøjere. Det angaar Forholdene paa Søkadetskolen. Vi have jo hørt de mærkeligste Historier der ude fra. Vi have for ganske kort siden, et Aars Tid siden, eller jeg ved ikke hvor længe, haft det Tilfælde, at en Søn af kgl. Kammer-sanger Simonsen begik Selvmord der ude, og vi have for nylig læst en lang traurig og tragisk Historie i Bladene om Kadet Schwanenflügel, og i Morges have vi læst en Historie der ude fra om en Søn af kgl. Skuespiller Olaf Poulsen. Der maa dog vist ligge noget til Grund for alt dette. Som jeg har udtalt her i Salen, har jeg flere Gange været Vidne til, hvad der kan laves i Fægtesale, bag Plankeværker og i Indelukker, naar Befalingsmændene have Mandskabet der inde, saaledes at de ere sikre paa, at Publikum ikke ser, hvad der laves. Det har jeg adskillige sørgelige Erfaringer for, og det er jo da ogsaa af selve Administrationen bleven anerkendt, at det ikke altsammen var, som det skulde være. Nu er jo Søkadetskolen ikke en af de Anstalter, der just er af saa billigt Køb for Staten. Det blev oplyst af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at hver Søkadet koster os 39,600 Kr., foruden hvad Forældrene — det er jo de allerfineste Folks Børn, der gaa derude — ofre paa dem. Naar vi nu stadig væk høre: en begaar Selvmord, en anden dør under Forhold, som ere højt tragiske, maa der virkelig være noget derude, som ikke er, som det skal være. Nu ved jeg, at den højtærede Marineminister er en særdeles human Mand. Jeg glemmer ham aldrig, den Gang visse Folk vilde beholde Tampen om Bord i Skibene, da sagde Ministeren ganske frejdig hertil: det behøves slet ikke, de kunne godt magte Mandskabet om Bord, uden at de behøve at have Tampen. Jeg vil ogsaa sige offentlig her, hvad jeg har sagt flere Gange privat, at jeg har faaet et særdeles godt Indtryk af de Søofficerer, jeg har lært at kende her i Salen — andre kender jeg ikke — jeg har faaet et meget godt Indtryk, et Indtryk af noget jævner og mere menneskeligt ved vore Søofficerer end ved alt det opstyltede og opstadsede Landmilitærvæsen, som man i Reglen har Lejlighed til at se. Naar jeg nu efter de sørgelige Kendsgerninger, der ere komne frem for Offentligheden med Hensyn til denne Lærestalt, gør en Henstilling til den højtærede Marineminister angaaende Forholdene derude, tvivler jeg ikke en Smule

om, at Ministeren virkelig vil lade disse Forhold undersøge og se efter, om der virkelig ikke skulde være noget derude, der ikke er, som det skal være, f. Eks. dette Kammeratskab indbyrdes, hvor, som det anføres i Bladene, at Kadetterne det ene Øjeblik ere Dus med hverandre, og i det andet Øjeblik skulle staa over for hverandre som menige over for Officerer. I det hele taget er der vist adskilligt at undersøge ved det Liv, der føres derude. Jeg har villet gribe Lejligheden til denne Henstilling, det kan virkelig ikke blive ved at gaa paa den Maade, som det i sin Tid gik andetsteds, at den ene hængte sig og skød sig efter den anden. Saaledes lader det ogsaa til at være derude, men det gøre unge Mennesker ikke, medmindre der er særlig ugunstige Forhold til Stede. Jeg forventer derfor nu, at den højtærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa det, og det kan jo saa være, at han ved Lejlighed vil meddele os, om han har opdaget, at Forholdene der ikke altid ere, som de skulle være. I Betragtning af Formandens Henstilling skal jeg ikke tale længer.

K. M. Klausen: Efter det Udfald, som de sidste Folketingsvalg fik, havde man været berettiget til at vente, at vi i denne Samling skulde være blevne befriede for at forhandle med det nuværende Ministerium. Højre har jo lidt mangt et Nederlag, men sikkert aldrig et saa afgørende og saa knusende som det sidste, saaledes at alt, hvad Regeringen nu har at støtte sig til, af hvad der hviler paa den almindelige Valgret, er 16 Mand her i dette Ting og 4 Mand i det andet. Jeg siger derfor, som jeg sagde i Gaar, at denne Regering staar saa venneløs og forladt som ingen anden Regering nogetsteds i Verden. Man havde, som sagt, derfor været berettiget til at vente, at vi i Aar vare blevne fritagne for at forhandle med denne Regering og kunde have faaet en Regering at forhandle med, som stod mere i Overensstemmelse med Befolkningen. De sidste Valg vare en afgjort Sejr for Frisindet, for Demokratiet her i Landet, og jeg vil særlig sige, at disse Valg vare en afgjort Sejr for Socialdemokratiet. Ved disse Valg blev det godtgjort, at Socialdemokratiet er et levedygtigt Parti, og at Socialismen har slaet stærke Rødder i den danske Befolkning. Særlig maa fremhæves den Fremgang, vort Parti har haft i Byerne, og navnlig da i de store Byer. Saaledes sende nu Jyllands 4 største Byer Social-